

ת"פ 8101/06/20 - מדינת ישראל נגד אלביאן יבוא ושיווק גרעינים בע"מ, חידר חסן

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 8101-06-20 מדינת ישראל נ' אלביאן יבוא
ושיווק גרעינים בע"מ ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת רות שפילברג כהן המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל 1. אלביאן יבוא ושיווק גרעינים בע"מ 2. חידר חסן
-----------------	--	--

גזר דין

הנאשמים, חברה ומנהל החברה, הורשעו, על-פי הודאתם, בכתב אישום המייחס להם **שתי עבירות של אי הגשת דו"חות במועד**, לפי סעיף 216(4) וסעיף 224 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

כתב האישום ורקע

1. בכתב האישום צוין כי נאשמת 1 הנה חברה פרטית שהתאגדה ונרשמה בישראל תחת השם "אלביאן יבוא ושיווק גרעינים בע"מ", שעיסוקה במסחר והובלה של תוצרת חקלאית. נאשם 2 היה במועד הרלוונטי מנהל פעיל בנאשמת 1.

בשנת 2017 הסתכמה הכנסתה של נאשמת 1 בסכום כולל של 11,123,445 ₪.

בשנת 2018 הסתכמה הכנסתה של נאשמת 1 בסכום כולל של 1,269,502 ₪.

הנאשמים היו חייבים בהגשת דו"ח על הכנסות הנאשמת 1 במועד הקבוע בסעיף 132 לפקודה. אף על פי כן, וללא סיבה מספקת, לא הגישו את הדו"חות במועד וכנדרש בגין שנות המס 2017 ו-2018.

2. ביום 25.10.22 הודו הנאשמים בעבירות, וזאת לאחר מספר דחיות, שניתנו לבקשתם כדי להסיר את המחדלים ולהגיע להסדר עם רשויות המס. בסופו של דבר, חרף טענות שונות שהושמעו במהלך תקופת

הדחייה, המחדל לא הוסר, הנאשמים הורשעו, והטענות לעונש הושמעו באופן "פתוח".

טיעוני הצדדים לעונש

3. ביום 12.1.23, טענו הצדדים לעונש בעל-פה בפניי.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין ארבעה עד עשרה חודשי מאסר שבנסיבות תיק זה, ניתנים לריצוי בעבודות שרות. בנוסף בקשה להטיל על הנאשם 2 מאסר על תנאי וכן קנסות על שני הנאשמים.

נטען כי הנאשמים לא הסירו את מחדליהם, משהגישו בתקופת הדחיה מאזנים חסרים, ללא מסמכים כנדרש. (בעניין זה הפנתה לרע"פ 6095/06 **צדוק חיים לוי נ' מדינת ישראל** (5.11.06)) הנאשמים לא הגישו אפוא כלל דוחו"ת לגבי מחזור עסקאות לשנת , אשר עמד על סך של למעלה מ 11 מיליון ₪ בשנה, סכום גבוה, שלגביו סביר להניח כי אי הדיווח גרם פגיעה גבוהה בקופה הציבורית. גם בשנת 2018 המחזור הכספי שלא דווח עולה על מיליון ₪.

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשמים הינם שוויון בנשיאת נטל המס, ארון הציבור ופגיעה בקופת המדינה.

צוין כי לנאשמים אין עבר פלילי.

נמסר כי הנאשמת 1, הינה כיום חברה שאינה פעילה. לפיכך בקשה ב"כ המאשימה להטיל עליה קנס שיקבע על פי שיקול דעתו של בית המשפט.

לגבי הנאשם 2, בקשה ב"כ המאשימה קנס שישקף את אי הסרת המחדלים והקנסות המנהליים המוטלים בגין עבירות אלו. נטען כי ערך המאזן שלא הוגש מסתכם ל 8,500 ₪, ונתבקש קנס כפול עקב אי הסרת המחדלים.

5. טיעוני ב"כ הנאשמים

ב"כ הנאשמים ביקש להתחשב במצבו הכלכלי הקשה של נאשם 2 ולהימנע מהטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שרות, שימנע מהנאשם 2 לעבוד ולפרנס את משפחתו. מאותה סיבה, ביקש גם להימנע מהטלת קנס.

נטען כי הנאשם 2, בן 51, נטל אחריות, הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר

עמוד 2

ואף ניסה ככל יכולתו להסיר את מחדליו (ללא הצלחה). ב"כ הנאשמים טען כי על פי הפסיקה יש לראות את הנסיונות להסיר המחדל כביטוי כנה לחרטה מצד הנאשם (הפנה לע"פ (תל אביב-יפו) 70851-05 **שמואל מור נ' מדינת ישראל מס הכנסה** (10.5.07)).

נטען כי הנאשם 2 נכנס לסחרור כלכלי, כאשר הנאשמת 2, החבאה שבבעלותו, נסגרה, ומאז בשנים האחרונות הוא מתקשה לפרנס את משפחתו בכבוד, נמצא במצב כלכלי, פיזי ונפשי רעוע וכרגע עובד כנהג משאית שכיר בשכר מינימום.

נטען כי תחום העיסוק של הנאשמים, מסחר והובלה, אחוזי הרווח הם נמוכים ועומדים על כ-5%, ועל כן אין לתת משקל לסכום הגבוה של הפעילות הכלכלית, שעה שהרווחים הם נמוכים בהרבה.

נטען כי הדוחות לא הוגשו עקב מצב כלכלי קשה, ובשל קושי לשלם שכר לרו"ח. הובהר כי הנאשם 2 מסר את הדברים בחקירתו בהזדמנות הראשונה. עוד נטען כי הנאשם 2 לווה כספים מבני משפחתו על מנת להגיש את הדו"חות, אז הוגשו מסמכים, אולם בחוסר, על כך אין מחלוקת, וכי פגישות עם פקיד השומה לא הניבו הסכמה.

לסיכום הדברים ולאור כל האמור לעיל, ביקש ב"כ הנאשמים להתחשב במצוקתו ובמצבו הכלכלי של הנאשם 2, ולהימנע מהטלת ענישה כלכלית או עונש שימנע ממנו יכולת לפרנס את בני משפחתו.

6. דברי הנאשם 2

הנאשם 2 אמר כי הסתבכותו נבעה מכך מחוסר יכולת לשלם לרו"ח, ושלכן הרו"ח לא הסכים להגיש את הדו"חות. הנאשם ביקש הקלה והעיד על מצבו הכלכלי הקשה.

דין והכרעה

7. מעשי הנאשמים פגעו בקופה הציבורית, בערך השוויון לגבי נטל הנשיאה במס, באמון הציבור במערכת הכלכלית ובסדר החברתי התקין.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, הנאשמים השמיטו דיווחים למס הכנסה על הכנסות בהיקף של כ-12.4 מיליון ש"ח בתקופה של שנתיים, משנמנעו להגיש דוחות לשנים אלה.

הגשת דוחות לרשויות המס הי פעולה בסיסית המניעה את מערכת המיסוי. טענות עובדתיות שונות, כפי שהנאשם השמיע, על כך שאחוז הרווח שגרף מתוך מחזור העסקאות הוא אחוז זעום, אינן יכולות להתברר, בהיעדר דיווח בסיסי, והן כרוכות הוכחה בנוהל המתאים על פי חוקי המס. נוהל זה לא קויים על ידי הנאשמים, וגם בדיעבד, לאחר הגשת כתב האישום, הנאשמים לא השכילו, חרף מאמצים שנעשו, להסיר את המחדלים.

מדובר אפוא **בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים**, ובמניעת מיסוי לגבי פעילות עסקית בסכום גבוה.

8. בעניין מתחם העונש ההולם, הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה:

עפ"ג (תל אביב-יפו) 32606-05-16 **בינג נ' רשות המיסים** (20.7.16) - המערער הורשע בבית משפט השלום על בסיס הודאתו בשני אישומים שעניינם אי הגשת דו"חות מס במועד הקבוע בחוק לפי פקודת מס הכנסה, סעיף 131, בדומה לענייננו. השנים הנדונות הן 2011-2012, המחזור העסקי של החברה (שהועמדה לדין יחד עם המערער ושהמערער היה מנהלה) היה 3,880,000 ₪ לשנת 2011 ואילו בשנת 2012 עמד המחזור על כ-4,700,000 ₪. הוראת החיקוק שדובר בה היא עבירה על סעיף 216(4) יחד עם סעיף 224 א לפקודה. נקבע כי מתחם הענישה לכל עבירה נע בין 3-4 חודשי מאסר בפועל הניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, ועל המערער, **שהסיר את מחדליו, הוטלו 4.5 חודשי מאסר בפועל שירותו בדרך של עבודות שירות.**

ת"פ (חדרה) 3554-08-14 - אינו זמין לצפייה במאגרים.

9. ב"כ הנאשמים הפנה לפסיקה:

ת"פ (ירושלים) 35713-09-11 **מדינת ישראל נ' ודאד נירוק** (28.4.15) - במקרה זה דובר על שני נאשמים, אם ובנה, שהורשעו לאחר שמיעת ראיות, ב-15 עבירות לפי הפקודה וב-15 עבירות לפי חוק מס ערך מוסף, אשר בוצעו במשך כ-10 שנים. **על הנאשמים הוטלו ארבעה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בגובה 30,000 ש"ח**, זאת בהתחשב במצבם ובהיות הנאשמת מרותקת לכסא גלגלים. בית המשפט התייחס לאפשרות של ריצוי המאסר בעבודות שירות באומרו:

"לא מצאתי כי יש לגזור על הנאשמים מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, שכן הם לא נטלו אחריות למעשיהם והם אינם זכאים להקלה זו, וכן בשל הצורך בהרתעת הרבים, שכן על בית המשפט להעביר מסר ברור כי הקופה הציבורית אינה הפקר וזאת בדרך של הטלת עונש מאסר ממש."

ב"כ הנאשמים טען כי בניגוד למקרה שהובא לעיל, הנאשם 2 שכאן נטל אחריות בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה, ובהתחשב במצבו הכלכלי והאישי, על בית המשפט להקל בעונשו.

יצוין כי במסגרת הערעור שהוגש על ידי הנאשמים ע"פ (י-ם) 25601-06-15 **עזמי נירוק נ' מדינת ישראל** (11.1.16), קוצר עונשו של הנאשם 1 לשלושה חודשי מאסר בפועל, לאחר שזוכה מחלק מהעבירות, וערעורה של הנאשמת 2 על גזר הדין התקבל בחלקו באופן שרכיב המאסר בפועל שהוטל עליה - בוטל. יתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם.

ת"פ (ירושלים) 29047-01-11 **מדינת ישראל נ' מחמד אבו רמילה** (9.9.13) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בשלושה אישומים לפי חוק מע"מ ופקודת מס הכנסה לשנים 2003, 2004, 2005. הנאשם לא רשם בספריו חלק מההכנסות בעבודתו בשינוע והובלות, וכן נהג להזדהות בשמות

שונים ולקבל המחאות שלא נרשמו על שמו. הנאשם לא דיווח על הכנסות אלה לרשויות מס הכנסה ומע"מ. בסך הכול העלים הנאשם בשלוש השנים נשוא כתב האישום סכום של כ-440,000 ₪. נקבע כי מתחם הענישה בתיק נע בין ארבעה לבין שמונה עשר חודשי מאסר, וכי במקרים מתאימים ניתן לרצות את המאסר בעבודות שירות. **על הנאשם נגזרו שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ₪.**

ב"כ הנאשם טען כי במקרה זה הכיר בית המשפט במצבו האישי והכלכלי של הנאשם כסיבה להקלה בעונשו, כפי שגם ראוי לעשות בענייננו.

10. ניתן בנוסף להפנות לפסקי דין שניתנו במקרים דומים בעת האחרונה:

ת"פ (נצרת) 58723-08-19 **מדינת ישראל נ' ע.א. מוצרים טבעיים בע"מ** (23.10.22) - כנגד חברה פרטית העוסקת בייצור בתחום המזון (הנאשמת 1), ושני מנהלים הפעילים בעל ואשה (הנאשם 2 והנאשמת 3), הוגש כתב אישום לגבי אי הגשת דוחות החברה לשנים 2015-2016 ואי דיווח לרשויות המס אודות הכנסותיה שהסתכמו בכ-7.25 מיליון שקלים. עוד נטען כי הנאשמת 3 לא הגישה את דוחותיה האישיים ביחס לאותה תקופה. הנאשמים הורשעו בשתי עבירות אי דיווח לפי סעיפים 216(4) ו-224א לפקודה - לשלושת הנאשמים; שתי עבירות אי דיווח נוספות לפי סעיף 216(4) לפקודה - לנאשמת 3. **בגזר הדין הטיל בית המשפט על החברה קנס בסך 10,000 ₪; על הנאשם 2 הוטלו שלושה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה, כך שבסך הכול ירצה הנאשם 2 שישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות; על הנאשמת 3 מאסר על תנאי, קנס בגובה 7,000 ₪ והתחייבות.**

יוער כי בימים אלה הוגש ערעור על ידי הנאשם 2 על גזר דינו, במסגרת ע"פ (מחוזי נצ') 9007-12-22 **רושרוש נ' מדינת ישראל** (5/12/22), הכרעה טרם ניתנה.

ת"פ (באר שבע) 28918-06-18 **רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילית נ' אבינוס הסעות בע"מ** (19.7.22) - הרשעה בעבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה במועד של חברה ומנהלהגבי השנים 2016, 2017. מחזורי העסקאות נעו בין 2,965,736 ₪ - 1,065,494 ₪. נקבע כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם 2 נע ממאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר, קנס נע בין 6,000-25,000 ₪ וענישה נלווית. **לאור העובדה כי הנאשם הסיר את מחדליו, ובהסכמת המאשימה, הושת עליו עונש מאסר על תנאי, קנס בסך 7,000 ש"ח והתחייבות בלבד.**

11. **לאור האמור לעיל, מצאתי כי מתחם העונש נע בין מאסר קצר, הניתן לריצוי בעבודות שירות, ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף קנס כספי לשני הנאשמים, ומאסר מותנה**

12. **לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות** - הנאשמת 1, נקלעה לקשיים כלכליים ופעילותה הופסקה. הנאשם 2 בן 51 נעדר עבר פלילי, ועשה כאמור מהלכים שלא צלחו להגיע להסדר מול הרשויות ולהסיר מחדליו.

הנאשם 2 הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על מעשיו. עניין אי הסרת המחדלים, הוסבר על ידו, כאמור, בחסרון כיס, ואולם לא מצאתי כי מדובר בנסיבה ממשית לקולא שניתן לתת לה משקל רב.

הנאשם 2 טען כי בהווה הוא מתקשה לפרנס את משפחתו, אחרי שהסתבך כלכלית, וכי הוא עובד כשכיר בשכר מינימום.

לא ניתן לקבל את עתירת ההגנה להימנע במקרה זה מרכיב עונשי מעשי, ולהסתפק בענישה מותנית. עסק פרטי, אשר פעל במשך שנתיים בהיקף של למעלה מ-11 מיליון ₪, לא הגיש כלל דוחות, ובכך פגע בקופת המדינה ובשורת השוויון מול אזרחים שומרי חוק, הנושאים כדין בנטל תשלום מיסים. **המחדלים לא הוסרו, ומדובר בנסיבה לחומרא**, המבדילה מקרה זה ממקרים שבהם ניתן משקל ממשי להסרת מחדל (ראה לדוגמא את ת"פ 5129-05-20, מ"י נ' ראמי חאג' ואח', אשר נדון בפני לאחרונה, ובו נגזר עונש של חודשיים לריצוי בעבודות שרות בנסיבות דומות, אך לאחר שמחדל הוסר),

הענישה כאן, ראוי שתכלול גמול הולם, ואף תבטא גינוי של השמטת מיסים לשם הרתעת הרבים. יחד עם זאת, בהתחשב בכלל הנסיבות שהובאו לעיל, ביניהן עברו הנקי, מצבו האישי והכלכלי וניסיונותיו המסויימים להסרת המחדלים, אמקם את עונשו של הנאשם 2 בתחתית מתחם הענישה.

סוף דבר

13. אני מטילה על **הנאשם 2** את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך ארבעה חודשים לריצוי בעבודות שרות.

הנאשם יבצע את עבודות השרות בחברה קדישא חיפה - תל רגב.

הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק.

מועד התחלת עבודות שהומלץ בחוות הדעת השירות חלף. אני מורה לנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביום 1/3/23, ואולם לממונה על עבודות השרות סמכות לשנות את המועד על פי שיקול דעתו.

הנאשם מוזהר כי עליו להישמע לכללי הממונה על עבודות שרות אחרת עלול להיות נדון להפסקה מנהלית של עבודות השירות, ולריצוי יתרת העונש במאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. ארבעה חודשי מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך

עמוד 6

תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת מס.

בנוסף, אני מטילה על כל אחד מהנאשמים את עונשי הקנס הבאים:

- ג. קנס בסך 8,000 ₪ או 32 ימי מאסר תמורתו. כל אחד מהנאשמים ישלם את הקנס
ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.23, ובכל 1 בחודש העוקב לאחריו. אי תשלום
אחד התשלומים במועדו יוביל לפירעון יתרת הקנס באופן מיידי.

5129371

5467831

3. זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ח שבט תשפ"ג, 09 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.